

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/146/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124011820
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2124011820.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar.: XX.XX.XXXX, o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.08.2025, č. k. 2T/26/2024-115, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.01.2026 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar.: XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) uznesením zo dňa 12.08.2025, č. k. 2T/26/2024-115 rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného A. B., nar.: XX.XX.XXXX, v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia takto:

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona odsúdený A. B., nar. X. XXXXXXXXXXX XXXX v C., Česká republika, bytom C. XX/XX, C., vykoná trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 2T/26/2024 - 79 z 23. septembra 2024, právoplatným 11. decembra 2024, podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 1 (jeden) rok a 2 (dva) mesiace.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaraďuje odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote (priamo na verejnom zasadnutí dňa 12.08.2025) sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave (ďalej len „sťažnostný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

5. Prvostupňový súd odôvodnil napadnuté uznesenie tým, že konštatoval nasledovné (skrátene):

5.1. Prvostupňový súd trestným rozkazom č. k. 2T/26/2024-79 z 23. septembra 2024, právoplatným 11. decembra 2024, uložil odsúdenému za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona trest odňatia slobody vo

výmere jeden rok a dva mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok a deväť mesiacov.

5.2. Okresný súd Trenčín doručil súdu 23.06.2025 rovnopis trestného rozkazu tamojšieho súdu, sp. zn. OT/47/2025 z 5. júna 2025, právoplatného 5. júna 2025, ktorým uložil odsúdenému za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

5.3. Prvostupňový súd na verejnom zasadnutí súd vypočul odsúdeného a prečítal podstatnú časť listinných dôkazov - trestného rozkazu prvostupňového súdu z 23. septembra 2024 (č. l. 79), trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. OT/47/2025 z 5. júna 2025 (č. l. 98) a odpovede na lustráciu v systéme Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže (č. l. 110). Odsúdený vypovedal, že ľutuje svoj terajší skutok, ktorý spáchal, vonku vedie riadny život, pracuje, má priateľku, chcel by pokračovať naďalej v takomto živote. Z odpovede na lustráciu v ZVJS z 29. júla 2025 vyplynulo, že v ústave Dubnica nad Váhom odsúdený vykonáva od 1. júna 2025 trest odňatia slobody uložený Okresným súdom Trenčín v konaní OT/47/2025. Predpokladaný koniec výkonu trestu je 1. septembra 2025.

5.4. Prvostupňový súd zistil, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody dopustil úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Vzhľadom na toto zistenie prvostupňový súd pristúpil k určeniu termínu verejného zasadnutia, keďže mal za to, že takéto konanie odsúdeného počas skúšobnej doby dosiahlo takú intenzitu, aby bolo rozhodované o tom, či súd pristúpi k nariadeniu pôvodne podmienne odloženého trestu odňatia slobody, eventuálne ponechá podmienne odsúdenie v platnosti, ustanoví probačný dohľad, uloží doteraz neuložené primerané obmedzenia a povinnosti, prípadne primerane predĺži skúšobnú dobu. Pre možnosť využitia alternatívy v podobe ponechania podmieneného odsúdenia v platnosti zákonodarca predpokladá, že súd takto rozhodne výnimočne a to vzhľadom na okolnosti prípadu.

5.5. V prejednávanej veci na verejnom zasadnutí podľa názoru prvostupňového súdu nevyplynuli také skutočnosti, ktoré by dávali dostatočný podklad pre prípadné tvrdenie o tom, že v predmetnej trestnej veci možno vzhľadom na okolnosti prípadu výnimočne ponechať podmienne odsúdenie v platnosti. Odsúdený uvádzal, že vedie riadny život, pracuje, má priateľku a v takomto živote by chcel naďalej pokračovať, avšak právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin spáchaný ani nie po šiestich mesiacoch od začiatku skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody nevystihuje pojem „riadny život“. Z uvedených dôvodov prvostupňový súd dospel k záveru, že odsúdený nevedol riadny život v skúšobnej dobe a pristúpil k nariadeniu podmienne odloženého trestu odňatia slobody.

5.6. Pri vonkajšej diferenciacii výkonu nariadeného trestu odňatia slobody prvostupňový súd rešpektoval to, že odsúdený doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Prvostupňový súd zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

6. Sťažnostný súd považuje zistenia a závery prvostupňového súdu, ktoré sú uvedené v predchádzajúcom bode tohto uznesenia, za správne a preto sa s nimi v plnej miere stotožňuje. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia, v rámci ktorej posudzoval prvostupňový súd správanie sa odsúdeného na účely rozhodnutia podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, bola odsúdenému stanovená v rámci trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za spáchanie prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktoré citované bode 1 tohto uznesenia. Odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby dopustil spáchania protiprávneho konania úmyselného charakteru, za ktoré bol odsúdený, nakoľko spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, čo nepochybne svedčí o tom, že prístup odsúdeného k jeho povinnosti dodržiavať právne predpisy, je ľahostajný. Podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody v jeho prípade nesplnil svoj účel, teda nevyužil šancu preukázať, že si uvedomil škodlivosť svojho protiprávneho konania, za ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon mu bol podmienne odložený na skúšobnú dobu a že sa snažil zmeniť svoje správanie.

7. Pokiaľ ide o argument k možnosti predĺženia skúšobnej doby odsúdenému, v tomto smere sťažnostný súd nevidel priestor pre takýto postup. Predpokladom pre predĺženie skúšobnej doby je reálne očakávanie, že odsúdený dodrží uložené obmedzenia a že pri jeho osobe bude takýto postup dostačujúci, navyše ide o výnimočný postup, len v odôvodnených prípadoch. Odsúdený menej ako 6 mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu v prejednávanej trestnej veci spáchal násilný trestný čin, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest, ktorý následne aj vykonal. Sťažnostný súd má teda za to, že nie je dôvod očakávať, že by tento odsúdený viedol v predĺženej skúšobnej dobe riadne život a že by predĺženie skúšobnej doby bolo pri jeho osobe dostatočným inštitútom pre dosiahnutie účelu

jeho individuálnej prevencie, navyše v danej veci nezistil žiadne výnimočné okolnosti odôvodňujúce takýto postup.

8. Použitie ustanovenia § 50 ods. 4, štvrtá veta Trestného zákona o ponechaní probačného dohľadu v platnosti v situácii, že odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, má zo zákonnej definície povahu výnimočnú a je podmienené okolnosťami prípadu. Pokiaľ ide o preskúmané rozhodnutie, žiadne okolnosti prípadu, ktoré by boli svojou povahou výnimočné, neboli zistené, odsúdený takéto okolnosti sám neuviedol, resp. nepreukázal. Preto postup prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 50 ods. 4, prvá veta Trestného zákona a rozhodol o povinnosti odsúdeného vykonať trest nepodmienečnou formou, pričom správny je aj výrok o zaradení do UVTOS s minimálnym stupňom stráženia.

9. Sťažnosť odsúdeného posúdil sťažnostný súd v celom rozsahu ako nedôvodnú a preto ju podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.